

Publicerad 2013-12-24 00:09 av JohnA

Om natten

Jag kastas av och an i mörkret
Utsträckt i ögat på en tropisk storm
En krusning smeker huden oemotståndligt
Breder ut en skogsbrand i min kropp

Ilningen far runt, runt
Kometen jagar sin egen svans
Bland miljoner missade chanser
Blinkade stjärnor i ett mörklagt tak

Tråden girar, svänger, irrar
Dansar vilt med gamla kärlekar,
som blir nya bland rummets oformliga skuggor
Den studsar mellan domedag och hopp
lindrar sig runt marans klor
Nära eller långt borta, men aldrig stilla.
Outtröttlig.

Tills gryningen finner mig med krampaktigt slutna ögon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JohnA med Poeter.se id #44412 innehar upphovsrätten